

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția. Joi și Sâmbata

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 24 August 1894.

Tisza Kálmán, sdrobitorul de odinioară al nostru, al naționalităților, a cuvântat Duminecă în Oradea-Mare. Și-a făcut darea de samă înaintea alegătorilor sei. Să vorbesc multe despre rolul, ce-l joacă Tisza Kálmán în partidul guvernamental și e sigur, că el este un stâlp puternic al stăpânirii. El însă de loc nu vrea să se presinte, ca atare. In vorbirea sa a accentuat, că el este „soldat de rând” al partidului, un termen pe care Tisza l'folosește cu predilecțiune. Și — minune — soldatul acesta de rând a constatat un lucru, pe care ca „general” nici când n'a voit să-l recunoască, a constatat existența cestiunii de naționalitate, a constatat-o vorbind despre ea. El, când era la putere numai de „soboli” vorbea și etă acum vine și vorbește și despre naționalități și în special despre români. Mai întâiu spune alegetorilor sei, drept mângâiere, că la început, după 1867 croații încă au fost nemulțămiiți și s'au pus în opoziție cu Ungaria și etă acum croații sunt cei mai „fidei cetățeni” ai coronei Stului Stefan, „de când statul ungar și a arătat odată puterea sa față de ei și cu deosebire de când banul actual a ocupat poziția de ban”.

Mângâiat cu acesta, dl Tisza ne spune, că ori ce concesiune față de noi e prisos. Astfel nu e de lipsă schimbarea legii electorale și cu deosebire nu e de lipsă reducerea censului. „Căci dora cu toții scim, că în Ardél censul e egal” — dice Tisza și prin urmare românii ar trebui să alăge deputați în dietă. Și se miră Tisza, cum de românii, acești fii răi ai patriei, nu vreau să alăge deputați. Prost nu putem dice, că e fostul nostru ministru president, și prin urmare n'avem decât să căutăm, că a ținut de proști pe alegătorii sei, când a pronunțat frasa de mai sus. Căci dora totă lumea scie, că nu e vorba despre egalitatea censului în Ardél, ci în întreaga

țară, dacă magiarilor le place a susține, că Ardélul e unit cu Ungaria.

Trecând dela legea electorală, Tisza mai spune, că pentru domolirea cauzei naționale cel mai eficace mijloc este, ca statul să purcedă drept, echitabil, față de toți cetățenii sei, ér față de aceia, cari lucră contra statului, să se aplice cea mai mare rigore a legi: o frasă banală, stereotipă, la noi, pentru care însă exministru nostru a fost aplaudat de alegătorii sei.

Creșd, precum cred toți magiarii, că statul purcede echitabil față de toți cetățenii sei, Tisza condamnă chiar și alianța diferiților cetățeni, aparținători la diversele naționalități, fiind-că „acesta se face contra statului ungar”. Aci trebuie să îl deslușim pe dl exministru, că dacă se încercă o alianță a cetățenilor aparținători la diverse naționalități, aceea, nu e îndreptată contra patriei comune ci e îndreptată contra omnipotenței magiaro jidane. Liberalismul magiar mult trimbiat ar trebui să permită ori căru cetățen, că pe căi legale să-i fie permis a-și apăra drepturile sale, nu numai cele individuale, ci și naționale.

Nu o permite acesta Tisza, nu o permite sovinișmul magiar și de aci vine nemulțămirea noastră, pe care Tisza a creat-o, în fericita lui eră, și care se susține și acum, producând cele mai amare fructe pentru patrie.

Tisza a creat situațiunea de aji a naționalităților; el a pus la cale persecuțiile și „soldatul de rând” de acum nu dă de minciună pe „generalul” de odinioară, căci în vorbirea sa dice, că față de aceia, cari lucră contra patriei, (!) trebuie aplicată cea mai mare severitate a legilor. Acesta vrea să fie o legitimare pentru Vaț și Seghedin.

Dar prin teoreme de aceste, pe cari le-a desvoltat dl Tisza, marea cestiune de naționalitate din patria noastră nu se pôte deslega. La acesta trebuie adevărat liberalism, ér nu de acela,

ce-l profesază dl Tisza și cei spriginiți de „vađa” lui, cei dela guvern. Acesta față de noi nu e liberalism, ci adevărat despotism constituțional, cum s'a constatat de atâtea ori.

Revista politică.

In zilele trecute ministrul președinte bulgar a făcut o călătorie prin Bulgaria și in tot locul, după cum scriu foile guvernamentale, a fost bine primit. Alocațiunea ministrului Stoilov ținută în Varna trece drept program de acțiune al guvernului. In privința politice interne in primul loc accentuează respectarea libertății și drepturilor cetățenilor, in care scop e de lipsă modificarea legii de presă, care in forma sa actuală nu corespunde principiilor constituțiunei. Vorbind despre politica esternă condamnă politica fostului guvern, care dice Stoilov suferind de grandomanie privia Bulgaria drept sora in jurul căruia celelalte state avea să se învârtă, drept sateliți, și că prin nesocotite acte a înverșunat pe Rusia contra bulgarilor. Guvernul actual, cu toate acestea, nu va lua inițiativa pentru împăcarea Rusiei și in scopul ore-cărei apropiieri nu va face nici o concesiune. „Armata nu ni-o vom pune sub comanda nimăruia, pentru-că și a educat deja fi harnici de ajuns pentru ca să și împlinescă cu cinste misiunea apărării patriei”. Accentuează apoi, că guvernul se va năsu să câștige pe cale onorifică simpatia tuturor statelor

Emigrantul bulgar Zancov, pentru ca să pôtă da partizanilor sei întâlniri și să pôtă diriga mai bine lucrurile, a voit să se mute împreună cu espatriatii sei soți in Pirost la granița bulgară. Guvernul Sârbiei însă, îndată ce i-a venit la cunoscință acest plan, a comunicat lui Zancov, că emigranților bulgari numai in Belograd li-se permite locuirea, adaugând, că și in Belograd numai așa vor fi su-

feriți, dacă se vor reține de la ori-ce soiu de agitări și dacă in răstimpul cât va petrece in Sârbia, nu va încerca nimic contra liniscei și a actualei ordine de lucruri din Bulgaria. Totodată i-s'a dat lui Zancov de scire, că guvernul Sârbiei nu permite, ca manifestul tipărit in Viena și alte asemenea scrieri să fie din Belograd expedate.

„Familiei” îi scrie un prețin al ei, că d. Ioan Bohl, consilier intim la Amsterdam și membru al academiilor belgiane, va scôte in curând o carte despre români, pe care o va tipări la Paris, cu titlul „La résurrection d'un peuple”. Până aci dl Ioan Bohl, foarte apretiat in Italia, nu era cunoscut, de cât ca filo-italian, acum d-sa ni se arată că e și un filo-român. Traducțiunea in limba neerlandeză a lui Dante făcută de acest autor, trece drept cea mai bună din lume. (De Goedelyke Komodie). Cât despre traducțiunea pe care a făcut-o tot Ioan Bohl, a Codului comercial italian, însuș Zancov, ministru de justiție pe atunci in Italia, a scris, că nu se pôte crede cum atâtea bogăție de date și de observațiuni, cu cari e acompaniată traducerea, au putut fi adunate într'un timp așa de scurt, căci traducțiunea a apărut aproape imediat după promulgarea codicelui italian. Acesta carte, fiind scrisă in franțuzesce, este in România in mâna tuturor magistraților și advocaților.

In zilele trecute fostul ministru-președinte Coloman Tisza a ținut o dare de samă înaintea alegătorilor sei din Oradea mare. După ce a vorbit de reformele bisericesci-politice și despre reforma administrației, ocupându-se și cu cestiunea de naționalitate, vorbitorul pune pond mare pe starea lucrurilor in Croația-Slavonia; dar spiritele s'au liniștit in Croația, care aji este partea alcătuitoare cea mai fidelă a coronei St. Stefan.

A eșit la ivelă, dișe vorbitorul, că unii vesteau revisuirea legii electorale

FOIȚA

Viața lui H. Schliemann.

(1822—1890).

(Urmare.)

In disertațiunile publicate se află urmele cele mai interesante despre studiile făcute de acest savant cu acesta ocaziune pe terenul archeologiei. Din Franția a venit la Hissarlik eruditul Emil Barnouf, pe care l'a trimis Jules Ferry, ministru de culte de pe atunci, care pricepuse prea bine însemnătatea acestor descoperiri și rara ocaziune ce se dă spre studiarea lor. Francezul in modul cel mai afabil își puse serviciile la dispozițiunea lui Schl. și și-a câștigat merite neperitoare prin desemnarea săpăturilor. In acest an și-a pus de problemă să desgrăpe păreții cei de pētră ai cetății. Pe lângă acesta a săpat cu spese mari și ostănele multe cele 14 coline, numite mormintele eroilor de pe șesul Skamander. — Resultatul a fost cu atât mai însemnat, cu atât — Schl. se convinse, că aceste, dela primul până la cel din urmă au fost nisce chenotoplii, adică nisce movile

ridicate ulterior spre venerarea celor lipsiți de morminte, și nici decum spre înmormântarea celor reposați.

După această lucrare finită pe la finea anului 1879 Schl. își reasună toate rezultatele săpăturilor sale, de până aci, din Troia, in marele seu op „Ilios”. Pe acesta l'a scris in limba engleză și l'a tradus in cea germană, așa că ediția engleză a apărut deodată cu cea germană pe la finea anului 1880. De astădată a prezentat publicului întreg materialul in figuri bune, prin cari a apărut și mai evident vechimea obiectelor desgroate. Scrutările lui Virchow, cari au servit drept base diferitelor teorii despre Troia-Hissarlik, încă și-au avut efectul dorit, pe-cum și prefața plină de însufiețire datorită tot penei lui Nischow. Cu toate aceste, păreții neînsemnați, aflați in cetate, tot mai dedeau ansă la încurcături; ér așa numitul „Palatul lui Priamos” a rămas și mai departe cel mai mareș dintre edificiile descoperite. Pe acesta însă din precauțiune, l'a numit de astă-dată „casa dirigătorului lui suprem al cetății”, ér obicei-tele de aur descoperite in 1873 le-a numit „tesaurul cel mare”.

După o activitate de un an și jumătate între păreții casei, dorul de libertate scose

desnou pe Schl. din odaia sa. Deja in 1880—1881 desmormență „palatul tesaurial al regelui Minyas” din Orchomenos și mormântul cel mare și bogat in comori, care consună intru toate cu cel din Mykene. Aceste două întreprinderi le-a descris in două broșuri ale sale, numite „Orchomenos” și „Călătoria in Troas” (Lipsca F. A. Brockhaus 1881).

La 1 Martie 1882 începu continuarea desgroării din Hissarlik. De astădată s'a bucurat și de conlucrarea Drulu Dörpfeld, actualul secretariu al institutului archeologic-germân din Athena, care nu cu mult mai înainte, in decurs de mai mulți ani raportase germânilor despre săpăturile, ce le întreprinsese in Olympia. Schl. obținu de astădată rezultate și mai însemnate. Din stratul al doilea aședat pe fundament străvechiu, care este cel mai însemnat între toate paturile, a desgroat mai multe zidiri colosale. Schl. și Dörpfeld considerau aceste edificii numai de vre-o biserică cu tindă, care in locul ei de frunte avea o vatră pentru foc, mare și rotundă. Numai preste doi ani, când le succese ca să desgrope fundamentul palatului din Siryos in totă întregitatea sa și a aflat in mijlocul lui un teren analog lungăreș și cu foișore și cu o vatră

mare și rotundă, s'an convins pe deplin, că, in Troia n'au descoperit o biserică, ci încăperile principale ale palatului regesc. De atunci încoci au mai descoperit o localitate cu basă intru toate analogă, in Mykene. Prin aceste s'a adevărit, că Schl. in pătura principală din Hissarlik a descoperit Pargamos-ul. Acesta dimpreună cu cetățile Tirys și Mykene, aparțin aceleiași perioade a culturai greco asiatică, și anume perioadei, ce a premers lui Homeros și care fără nici o dubietate se pôte considera de adevărată Troia, care a trăit fără întrerumpere in cântările cântareșului divin.

Pe lângă totă batjocura, ce s'a descărcat asupra lui Schl., el totuși a rămas nelintit in părerea sa, că poeziile homerice și resbelul troic, au basă reală și istorică. Acesta părere a reeșit in aveau triumfătoare față de sagacitățile și erudiția contrară, cu care numai se afirma contrariul, dar nu se și dovedea. A și fost necesară opoziția de idei; căci numai așa s'a dovedit procedura, confor căreia și-a continuat săpăturile troice.

(Va urma.)

mai ales pentru potolirea mișcărilor din Ardel. Ce privește în general legea electorală eu știu, că o modificare a censului electoral recere în ori ce stat cumpanire foarte mare. Știu și aceea, că nici într-o împregiurare nu este iertat a modifica censul în favoarea unei rase din țară, ci numai din punct de vedere al interesului general. Dar aceasta nici că e de lipsă. Scim dora cu toții, că în Ardel censurile sunt uniforme. Care, este dar cauza, că nu se aleg deputați români, dela cari se speră, că vor recurge la remediile de a arăta în dieta țării gravaminele poporului, și cari s'ar rețină dela o lucrare latentă. Eu, dlor, țin de iluzoria o astfel de speranță.

Și ore iertat este a seduce prin promisiuni și favoruri să intre în dieta țării aceia, cari mărturisind tendințe contrare elementului magiar, au pășit pe terenul pasivității? Convingerea mea este, că e grozav de mare greșelă așa ceva. Eu cred, că aceia, cari mai mult pot face pentru potolirea cestiunei naționalităților, adecă statul și societatea, au unele obligații. Datoria guvernului este, ca între marginile interesului statului, să facă față de fie care rasă tot ce promovează bună starea ei; dar cei ce nu se mulțămesc cu atât, cei ce țințesc la nimicirea integrității statului, să fie loviți cu totă asprimea legilor. Intre astfel de tendințe număr eu împregiurarea, când străinii singuratici, ultraști singuratici, se aliează contra statului ungar, nu cu guvernele, ci cu frații de un sânge: la acestia număr și pe ultraști apartinători diferitelor naționalități, între cari nu este și nu poate fi alt scop comun, decât tendința contra statului magiar și nisuița de a face coalițiune contra acestui stat. Față de acestia trebuie aplicată deplina rigore a legii, dar apoi — aici urmăzează datoria societății — trebuie să ne păzim de a judeca o întrăgă rasă pentru pășirea cătorva ultraști. Și mai mult trebuie să ne păzim de aceea, ca între astfel de împregiurări să dăm expresiune suferinței noastre nu numai față de aceia, cari comit astfel de fapte, ci și contra acelor din rassa noastră, cari pe cale ilegală au comis turburările de stradă. Precum faptele ultraștilor valahi le pot strica numai lor, astfel — fiți convinși domnilor — că ne strică nouă și statului, ăr nu lor, când societatea noastră se lasă a fi răpită la fapte ilegale.

* * *

Scirile sosite de pe teatrul resboiului din Corea trebuie primite cu multă rezervă. Deja descrierea luptelor urmate pe teritoriul corean de către diarul chinez Hupao și care conține indicațiuni mai raționale asupra marșului chinezilor către Seoul nu face să concidă datele operațiunilor militare cu cele indicate în telegramele primite mai înainte din Shanghai. Afară de asta trebuie să se știe că, contrar celor ce s'au spus, chinezii se află pe un teritoriu amic.

Ei au venit în Coreea chemați de regele spre a combate pe revoluționari. Chinezii sunt în Coreea ca la ei acasă, toate liniile telegrafice sunt în mâinile lor, armata coreeană le dă ajutor.

Cu toate succesele chinezilor în mersul lor către Seoul, alte scrispuri că japonezii, în număr de 20.000 oameni ar ocupa frontiera coreeană în lungul râului Galben și că se prepară, printr-o mișcare de concentrațiune, să meargă asupra Pekingului. Tot asemenea se spune, că vasele japoneze au început să atace portul Arthur la intrarea golfului Petchili.

Din toate acestea pare a rezulta, că japonezii n'au renunțat la planul lor de a merge asupra Pekingului

printr'un atac combinat pe mare și pe uscat. Dificultățile întâmpinate de japonezi în Corea s'ar esplica prin aceea că coreenii iau partea chinezilor, pe cari îi consideră de aliații lor naturali

Meseriașii nostri.

III.

După-ce am arătat pe scurt, cum trebuie să se purcedă cu micul băiat, care îmbrățișează meseria, îmi permit a schița mai departe, ce trebuie să facem, când acel băiat devine sodal.

A-l perde din vedere, când el devine liber, ar însemna tot atât, cât n'am fi avut grija lui din capul locului, pentru-că numai după eliberarea lui, vom putea lucra mai cu folos intru plantarea celor trebuințioase pentru ca acela, să-și pricépa misiunea sa.

Pentru a se cunoște cineva pe sine, are lipsă de a cunoște pe un al doilea, pentru ca să-și potă face singur o părere intru cât e interior sau superior celui alt. Tot asemenea industriașii unui popor dacă e ca să-și cunoască scăderile sau superioritatea lor trebuie să cunoască pe industriașii altor popore, și din aceste cunoștințe să-și tragă judecata, dacă el este pe aceeași treptă sau nu și dacă nu, apoi să se pună pe lucru serios ca să-l ajungă.

Cu cât individul intră mai mult în viață, cu atât îi apar înainte lucruri din ce în ce mai interesante și până aci necunoscute, și cu cât cercul cunoștințelor unui individ este mai larg, cu atât acel individ este mai folositor societății omenesci.

Stând într-o casă scundă, cu ferestri mici și astupate cu păsă, se înțelege, că n'am avea nici o idee despre casele luminoase, spațioase, în cari locuiesc alții. Tocmai așa nu vom putea avea idee despre un oraș mare, dacă ne vom petrece viața într'un sat ascuns între nisce deluri, de unde nu veți altceva, decât cer și pământ. De sine înțeles, că cel ce și-a petrecut viața într-o casă scundă sau într'un sat va fi linitit la inimă, căci nu cunoaște alte sate sau orașe. Dar cu toate acestea el nu poate fi de loc folositor societății omenesci, pentru-că mintea lui nu este accesibilă pentru o ore care întreprindere.

Tot astfel și cu meseriașul nostru, lucrând după-ce s'a eliberat tot la același măiestru, el ar deveni încetul cu încetul la ideea, că dacă n'ar mai fi măiestrul lui, n'ar mai putea lucra, de-orece a se muta la un altul, i-ar fi ore cum sfială, că nu este învățat destul. Și această temere justifică destul de clar, că cercul cunoștinței de sine, îi este prea îngust pentru-că să potă avea curagiul unui individ conșciu de sine.

Dar apoi dacă acel meseriaș nu va fi necesitat prin ore-cari împrejuri să părăsască orașul, în care a învățat? Atunci va fi și mai temător, căci nici nu va ști încotro s'apuce.

Pentru-ca însă acest rău să nu ni se întâmple, pentru-ca meseriașii nostri să-și câștige cunoștințe tot mai largi, atât în ceea ce privește lumea cât și în ceea ce privește meseria, se reclamă foarte imperios necesitatea de a-i îndemna din inimă, ca să nu rămână într'un oraș și mai vârtos să plece tot mai departe, căci cu cât vor călători mai mult cu atât vor câștiga cunoștințe mai multe, cu cât își vor încerca mai mult puterile lor, cu atât se vor cunoște mai bine, ce sunt capabili să presteze, cu cât vor veni în atingere cu lucrători străini, cu atât mai mult se vor îmbogăți intru cunoșterea braslei lor și intru perfecționarea lor, cu cât mai mult vor vedea lumea, cu atât mai mult o vor cunoște și vor ști cum se învârtă întrênsa.

Dar apoi, când cineva părăsește chiar patria, și trece într-o țară străină,

bună oră cum e Germania, România, Franța, Anglia ș. a. m. d., același i-se dă ocaziune a se perfecționa deplin, pentru-că în fiesce-care țară sunt alte minunății de lucruri, pe cari intr'un oraș mic din provincia patriei sale, pe lângă totă bunăvoința unui măiestru, totuși nu le poate învăța, de-orece nu se lucră astfel de lucruri.

În privința acesta putem lua frumoase exemple dela colegii nostri nemți.

Ei după eliberare mai rămân, mult un an de zile în orașul, unde au învățat și apoi pleacă la Viena, ear de acolo mai departe, și peste vre-o trei sau patru ani se întorc acasă, dacă nu cu pungile pline, cel puțin cu o sumedenie de cunoștințe, cu nisce mâni perfecționate pe deplin intru apucarea lucrului lor.

Și acesta este un lucru de mare folos!

Ací ajungând meseriașul va fi pe cuiul cel mai de sus al scării sistematice, unde este perfecțiunea.

Bogat în cunoștințe, având și un ajutoriu de 100—200 fl. numitul harnic meseriaș, se va face măiestru, și fiind înzestrat cu toate calitățile unui om folositor societății omenesci, se va pune pe lucru bărbătesc, îndoindu-și în câțiva ani modestul capital, cu care a început pe seama sa.

Un asemenea măiestru harnic și destept, nu numai că va fi un om scump pantru familia sa, dar va fi un om scump și națiunei sale, pe care o va iubi pentru că o va cunoște. Un asemenea măiestru nu și va pune copilul ce-l are spre învățatură să-i spele vasele, ci îl va întrebuința la lucru, va sta de el și îl va învăța, pentru-că mai mare folos îi aduce un băiat, care lucră cu bărbăție la meseria sa, decât i-ar aduce alergând totă ziua de ici pân' colo.

Durere însă, noi românii ținem prea mult la proverbul:

Fie pânea cât de rea
Tot mai bună 'n țara mea,
Fie traiul cât de rău
Tot mai bun e 'n satul meu.

Noi ne mișcăm greu, pentru-că nu ne-a mișcat nimenea de lângă gha, unde am născut și acesta tot numai spre paguba noastră.

Dacă s'ar fi gândit cineva să în tindă un ajutoriu anual, — fie el cât de mic, — tinerilor meseriași ca să potă călători în țeri străine, de sigur, că astăzi am sta pe o treptă mai înaltă, am avea o industrie și mai puternică, și am avea cu un titlu de laudă mai mult la însușirile noastre culturale.

Se dă ajutoare tinerilor eliberați și acum, dar în schimbul lor nu li se cere o acțiune în privința acesta, și astfel ei folosesc acele ajutoare pentru alte scopuri, decât pentru acelea de a călători intr'un oraș străin, spre a se perfecționa.

După modesta mea părere, mai consult ar fi când s'ar îndoi acele ajutoare, dându-se însă tinerilor, cari doresc a călători spre a se perfecționa, căci astfel am avea plăcerea să vedem o mulțime de meseriași călătorind în străinătate, cu dorul de a culege întocmai ca albine dulcele învățaturii.

Și aceia întorcându-se înapoi vor fi nisce meseriași cu cari intr'a-devăr ne-am pute mândri.

Așa bună-oră în Viena sunt o mulțime de fabrici din toate branșele, cu cari punându-se comitetele reuniunilor de meseriași în conțelegere, ar pute ușor mijloci primirea cătorva dintre tinerii nostri meseriași spre a a lucra acolo și lucrând a se perfecționa. Și cine dintre tineri n'ar dori să lucreze în Viena, având o condițiune sigură într-o fabrică, și pe lângă aceea mai căpătând și un mic ajutoriu anual? Nu cred, că s'ar găsi vre-unul dintre tinerii nostri meseriași, cari intr'asemenea împrejuri să nu dorască a călători la Viena.

Tot în modul acesta s'ar pute trimite în toate țările mai civilizate câte 5—6 meseriași de ai nostri, cari

întorcându-se înapoi vor servi de exemplu tuturor celor ce ar mai hesita intru întreprinderea unei asemenea călătorii.

Și făcându-se un început serios în privința acesta, s'ar fi făcut un bine necontestabil meseriașului nostru, căci atunci ar fi redat societății omenesci ca om întreg, ca om întreprinzător și capabil.

Cele espuse până aci încă pot demonstra în destul cred, despre lacunele, ce se simt în corpul industriei noastre naționale. Și dacă, tocmai eu simplul și nepriceputul, meseriaș m'am aflat în drept a cere vindecarea acestor rele, cu atât mai vârtos, ar trebui să se afle oameni luminați, bărbați pricepuți din sinul poporului nostru, cari să ia această cestiune și se o discute mai cu foc, mai cu pricepere, până atunci până când sôrele destep-tării va răsări măiestros și aceste visuri de aur vor deveni realitate. Atunci cu mândrie și mulțămire îmi voi vedea de lucrul meu obositoriu, lăsând, ca sôrtea mea și a fraților mei meseriași, se o conducă cei chemați a se interesa de noi, și prin noi de sôrtea și bunăstarea poporului nostru.

Până atunci însă nu voi înceta nici un moment de a scrie câte ceva după priceperea mea mărginită, spre folosul cauzei industriiului român din sinul căruia, spre fericirea mea, și eu fac parte.

Să se îmbrățișeze cu căldură cauza meseriașului, să se îndrepte pas de pas calea pe care trebuie s'o apuce se nu se ferescă nimenea de el, pentru că dora este d'un rang inferior și mai vârtos să se intereseze de afacerile lui, să-i se dea sfaturi înțelepte. Căci acelea mai târziu vor fructifica spre fericirea și mulțămirea celor ce se interesază și spre folosul nostru, al meseriașilor români.

Numai așa urmând vom avea odată folose practice în ceea ce privește propagarea meseriilor, numai așa se va face un bine celor, pe cari îi îndemnăm să se facă meseriași români.

Inteligența noastră, este sufletul poporului nostru, ea lucră cu tărie uriașă spre binele și salutea acestui popor și avem destule speranțe că și această cauză va fi îmbrățișată de ea tot cu aceeași râvnă de progres, tot cu aceeași dragoste de nēm.

Să sperăm, căci în speranță e putere și viață.

T. Simtion,
meseriaș român.

Noutăți.

Consistoriul metropolitan al bisericei noastre ortodoxe naționale și-a încheiat ședințele Mercuri sêra la 6 ore. Preasfințitul Domnii episcopi au plecat, după informațiunile, ce le avem: Prea S. Sa D. episcop Ioan Mețianu la Arad; ăr P. S. D. episcop Nicolau Popa la Săcele.

* * *

Linia ferată Sibiu—Vinț de jos. Pentru construirea liniei ferate Sibiu—Vinț s'a început încă luni pertractările cu fie care comună singuratică. Încă în săptămâna aceasta se vor termina aceste negocieri, conduse de consilierul de secțiune Keim. Linia cea nouă se va începe, respective se va „îmbuca“ aprôpe de podul Cibinului cu linia ferată, ce duce spre Copșa.

* * *

Proselitism. Institutele catolice din România desvôltă un hiperzel în proselitism. Etă ce cetim în „Vécul“: Guvernul a fost avisat, că în cursul acestei luni alte două eleve interne, ambele românce bogate dela scôla catolică de călugărițe din Galați, au fost convertite la catolicism.

Aceste două fete au fost destinate să fie trimise în ascuns la Paris pentru a se călugări.

Înainte însă ca superiôra mănăstirei să-și realizeze planul, aceste două eleve au fugit.

Ele se vor căsători în curând.

[185] 1—3

CONCURS.

Pentru un stipendiu universitar de fl. 700 anual merit a se conferi unui tiner, care ar voi să studieze *Geometria descriptivă și desennul liber* și să se califice și *servescă ca profesor la școlile medii române gr. or. din Brașov* Biserica sf. Nicolae publică concurs cu termin până la 3/15 Septembrie a. c.

Rugărilor instruite cu toate actele justificative de lipsă vor fi adresate până la terminul precisat la președintele comitetului parochial subsemnat.

Brașov, 19 August, 1894.

Comitetul parochial al bisericei rom. ort. răs. dela st. Nicolae în Brașov.

David Almășan,
președinte.

Arseniu Vlaicu,
secretar.

Nr. 127—894

[182] 1—3

CONCURS

Pentru îndeplinirea posturilor va cante învățătoresci dela școlile elementare populare din comunele bisericesti mai jos însemnate prin acesta se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

1. Poiana Blenchi, și Gălgău învățătoriu ambulant, cu salariu anual de 300 fl. v. a.

2. Ciceu-Corabie și Gărbău, învățătoriu ambulant cu salariu anual de 300 fl. v. a.

3. Ciubanca cu filia Ciubăncuța cu salariu anual de 150 fl. v. a. locuință și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi au ași asterne petițiunile concursuale, instruite conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în terminul deschis.

Deeș, 26 Iulie 1894.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al traqtului gr. or. Deeș în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

Teodor Herman,
protopresbiter.

Nr. 404 — 1894

186 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele anumite mai jos se scrie concurs cu termin de 20 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Bulzestii de jos și de sus, cu salariu de 300 fl. cuartir și lemne.

2. Căinel, cu salariu anual de 300 fl. din cari 250 din repartitie, ér 50 fl. venitul cantoral, și curtir.

3. Juncul de jos și de sus, cu salariu anual de 300 fl. cuartir și lemne de foc.

Concurenții au a-și asterne suplicele lor instruite conform normelor din vigoare, în terminul deschis subsemnatului oficiu.

Brad, la 11 August, 1894.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Zandrului.

Vasiliu Damian,
protopresbiter.

Nr. 250—894

[184] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile gr. or. române din comunele mai jos însemnate, se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare:

1. Dobra, un post de învățător la școala capitală cu salariu anual de 400 fl. solviți în rate lunari decursive.

2. Briznic, cu salariu anual de 300 fl. și anunit: a) 260 fl în bani gata b) folosirea unei grădini afară de cea de lângă școală 20 fl. c) 2 1/2° lemne a 8 fl.—20 fl.

3. Lăpușnic, cu salariu de 300 fl. și anunit: bani gata 280 fl. b) 2 1/2° lemne 20 fl.

4. Panc-Seliște, cu salariu de 300 fl. și anunit bani gata 240 fl. b) 6° lemne a 8 fl.—48 fl. c) venitul cantoral 12 fl.

5. Roscani, cu salariu de 356 fl. anunit: bani gata 300 fl. 7° lemne 56 fl.

6. Lăpugiu, de sus cu salariu de 332 fl. și anume:

a) bani gata 300 fl. 1° lemne 32 fl. afară de acestea câte 40 cr. dela înmormântări de copii.

La posturile de sub p. p. 2—6. se înțelege și cuartir natural, lemne pentru încălzitul școlii și afară de p. 6. și grădini.

Reflectanții, cari vor documenta cunoscința de muzică vocală și instrumentală vor fi preferiți,

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste stațiuni au ași asterne suplicele lor instruite conform legilor în vigoare la subscrisul oficiu până la terminul susindicat.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Dobrei în conțelegere cu respectivele oficii parochiale.

Dobra, la 26 Iuliu 1894.

Ionn Sêrb,
paroch.

Nr. 189.

[187] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători dela școlile mai jos însemnate se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Romoșel, postul al doilea de învățătoriu cu salariu 300 fl. cuartir și lemne de foc.

2. Tămășeasa, salariu 300 fl. cuartir, grădina și lemne de foc.

Concurenții se-și asternă actele la oficiul protopresbiterial subscris.

Orăștie, 16 August, 1894.

În conțelegere cu comitetele parochiale respective:

Nicolau Popovici,
protopresbiter.

Nr. 499—894.

[183] 1—3

Publicațiune.

Angilina Boier din Cața, protopresbiteratul Cohalmului, fiind despărțită de pribegitul ei bărbat Ioan Sas din Cața, prin sentența venerabilului Consistoriu archidieceșan din 3 Iunie anul 1895, Nr. 2496 B, acesta se aduce la cunoscința publică în sensul § ului 124 din procedura matrimonială.

Cohalm, 12 August, 1894.

Oficiul protopopesc greco-oriental al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea,
protopop.

Nr. 485—894.

[167] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători la școlile populare din comunele mai jos însemnate, în protopresbiteratul Cohalmului, se deschide concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

1. Draos, un post de învățător cu salariu de 300 fl., cuartir și lemne. Bani se plătesc parte prin repartitiune dela popor, parte din fondul bisericesc.

2. Bogata-Olténă, un post de învățător cu 250 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a concura au să-și asternă cererile de concurs subsemnatului oficiu în terminul deschis.

Cohalm, la 2 August 1894.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. al Cohalmului în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Nr. 414/893

[171] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători dela școlile confesionale române gr. or. din mai jos însemnate comune în protopresbiteratul Avrigului se scrie prin acesta concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

1. Arpașul superior, postul de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemnele necesari pentru foc;

2. Feldiôra, postul de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemnele necesari pentru foc;

3. Porcesci, al doilea post de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemnele necesari pentru foc;

4. Porumbacul superior apusen, postul de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl. v. a. și adevă 150 fl. din alodiul comunal, éră 150 fl. din repartitie dela popor, cuartir și lemnele necesari pentru foc;

5. Porumbacul superior răsăritén, postul de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl. v. a. și adevă 150 fl. din alodiul comunal éră 150 fl. din repartitie dela popor, cuartir și lemnele necesari pentru foc precum și folosința grădinei școlare;

6. Sebeșul superior, postul de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl. cuartir și lemnele necesari pentru foc.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi se-și substernă cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în Avrig, (posta Avrig Felek. Szebenvármegye) până la terminul susindicat.

Dela concurenții la posturile de sub Nr. 3, 5 și 6 se mai cere să fie apți a instrua și conduce cântările liturgice cu pruncii de școală în biserică în Dumineci și sêrbători și sunt pofțiți a se presenta înainte de alegere în vre-o Duminecă sau sêrbătoare la fața locului spre a face cunoscință cu poporul și împrejurările locale.

Avrig, 3 August, 1894.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Avrigului în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

Ioan Cădea,
protopresbiter.

Nr. 460 — 1894

[174] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător, eventual învățătoriu la școala centrală grănițerăscă din Jina, comitetul Sibiiului, pe lângă un salariu anual de 300 fl. și anume 200 fl. din fondul școlariu central și 100 fl. din fondul bisericice din Jina, apoi cuartir și lemne de foc, prin acesta cu terminul până la 15 Septembrie st. n. a. c. se scrie concurs.

Reflectanții se-și trimită suplicele instruite cu documentele prescrise de lege la

Comitetul administratoriu de fondul și școlile centrale grănițerăști din fostul reg. rom. I.

Sibiiu, în 30 August, 1894.

[168] 3—3

CONCURS.

La școala poporală română gr. or. din Ocna-superiôră sunt a se ocupa următoarele posturi:

1. Un post de învățător devenit vacant prin pensionarea fostului inv. Dumitru Cristea, cu salariu de 300 fl. v. a. și cuartir în edificiul școlii. Se observă, că alesul învățător va avé ai instrua și elevii de repetiție, cum și instruirea în cântările bisericesti și conducerea în acelea la sânta liturgie în Dumineci și sêrbători.

2. Un post de învățător de nou înființat cu salariu de 300 fl. v. a. și cuartir în edificiul școlii. Se observă că alésa învățător va avé pe lângă lucrul de mână a instrua o clasă de fete în obiectele de învățământ.

Salarele se solvesc în rate lunare din repartitiune.

Pentru ocuparea acestor posturi se scrie concurs cu termin de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Concurenții au a-și asterne cererile instruite conform legilor în vigoare, și eventual provădate cu documente despre serviciile lor de până acum pe terenul instrucțiunii în terminul deschis la oficiul protopresbiterial al Sibiiului.

Ocna, 31 Iuliu 1894.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiterial.

Nr. 762.

Cu scirea și învoirea subscrisului.
Sibiiu, 4 August 1894.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 687/894 protopr.

[175] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de învățătoriu la clasa II-a elementară gr. or. din Cernatul Săcelelor se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: Salariu anual de 300 fl. v. a. în numerariu; 25 floreni v. a. ca relut de cuartir și folosința pe jumătate a grădinei școlare.

Învățătoriu ales este datoriu a conduce Dumineca și sêrbătorea copii și copilele la biserică, a-i instrua și cânta cu ei cântările liturgice divine.

Este datoriu a ținea Dumineca și sêrbătorea prelegeri la școala de repetițiune.

Este datoriu a se supune hotăririlor comitetului și sinodului parochial aduse din timp în timp, între marginile legii, pentru înflorirea școlii și a bisericei.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și înainta cererile instruite conform normelor în vigoare, oficiului protopresbiterial al Brașovului până la terminul sus indicat și a se presenta în o Duminecă sau sêrbătoare în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântări și tipic.

Cunoscătorii de muzică vocală vor fi preferiți.

Cernat, în 4 August 1894.

G. Urdea,
paroch și președ. al com. parochial.

Vidi.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Nr. 1000/94

[172] 2—3

Pășunat escelent de érnă pentru oi

se esaréndeză și anume: 293 jugère și 1000 stâng. pătr. în un complex pe o costă puțin păzise pe timpul dela 1 Octobrie 1894 până la 1 Aprilie 1895; și un alt complex de 107 jugère 1456 stâng. pătr. cea mai bună fânăță lângă „Ternava mare” pe șes liber pe timpul de la 1 Novembrie 1894 până la 1 Aprilie 1895.

Doritorii de a esaréndă aceste pășunate se se adreseze verbal sau în scris la subscrisul oficiu.

Bratei, (p. u. Mediaș) în 24 August 1894.

Oficiul comunal.